

Skeudenn : **Félix Ziem** (tro 1850-1860).

TESTENN 3/5

Lennet get
Jean Le Clerc de la Herverie

Da selaou àr
www.tidouaralre.com

- Da gentañ eo dav deomp diskuizhañ, eme c'hoazh Mab-al-Loupard. Tostaat a raimp ouzh an Debrerien-Tud e-pad o hun, ha klask a raimp touellañ ar re a zo o tiwall. [...]

Echu e brezegenn gant Mab-al Loupard, e stouas Nam ha Gaw o fennoù en ur grenañ, hag e tiskuizhojont betek kreiz an noz.

Sevel a rejont a-raok ma vije bet gwennaet an oabl gant al loar gresk. O vezañ ma oa bet anavezadennet a-ziagent ar roud gant Naoh, e valejont da gentañ en deñvalijenn. Pa savas al loar, e vezjont e oa bet kollet o roudenn ganto. Hec'h adkavout a rejont en-dro. Da-heul, tro-ha-tro, e treuzjont ur strouezheg, e tremenjont a-hed douaroù geuniek hag e yejont dreist ur stêr.

A-benn ar fin, diwar penn un duchenn, kuzhet e-touez ar geot druz ha skoet gant ur from spontus, e spurmantjont an Tan.

Kridienniñ a rae Nam ha Gaw; Naoh a chome difiñv, brevet e zivarzell ha raouliet e anal. War-lerc'h kement a nozvezhioù tremenet dindan ar yenijenn, ar glav, en deñvalijenn, kement a stourmoù - an naon, ar sec'hed, an arzh, an digrez hag al leon-ramz - e teue a-benn ar fin war wel Arouez trellus Mab-den.

Bez e oa war ur blaenenn troc'het gant gwez tourmantin ha skav-gwenn, nepell diouzh ur poull, un tantad hanter gelc'hiet e stumm, gant flamennoù hag a yae war wanaat en-dro d'an etivi.

Bannañ a rae kement-se ur skleurenn guzh-heol hag a intre, a c'helc'hie, a lakae buhez e framm an traoù.

Lamperezed ruz, c'hwibu-luc'h ruzvaen, skarbouklenn pe dopaz, a varve en aezhenn skañv ; eskell skarlek a strake en ur greskiñ ; ur vogidell brim a save, stumm un droellenn ganti, hag a blade e skeud al loar ; bez e oa flammenoù gweet evel naered, talmus evel gwagennoù, diresis evel neñvoù.

Kousket a rae ar wazed dindan krec'hin kirvi-bras, bleizi, gouezveot troet o c'hreon war-zu ar c'horf. Ar bouc'hili, ar batarazioù hag ar goafioù a oa a-strew war ar savanenn; edo daou vrezelour o tiwal. Unan anezho, azezet war ar bern keuneud sec'h, gwisket e zivskoazh gant kreñ ur bouc'h, a zalc'he un dorn war e c'houzifiad. [...] An diwaller-all a gerzhe-digerzhe sioul-sibouroun tro-dro d'an tantad. Chom a rae a-sav gwec'h ha gwec'h all, spisaat e zivskouarn, atersiñ gant e fronelloù an aer c'hleb a gouezhe war ar blaenenn a-feur ma save an ezhenoù tomm-berv. [...] Treiñ rae e benn war-zu an dorgenn. Nec'het e oa moarvat gant un deveradenn bennak ha n'anaveze enni na c'hwez al loened na hini tud e vandennad, tra ma oa moredet an diwaller-all na oa ket ken soutil e fronelloù.

- Emaomp re dost ouzh an Debrerien-Kig ! eme C'haw, didrouz. An avel a gas hon tres dezho.

Naoh a hejas e benn : brasoc'h aon en doa rak mus an enebour eget rak e weled pe e gleved.

- Ret eo treiñ an avel ! a ouzhpennas Nam.

- An avel a ya da heul an Debrerien-Tud, a respontas Naoh. Ma troomp anezhañ, int eo a valeo a-dreñv deomp.

Ne oa ket dav dezhañ displegañ e soñj : gouzout a ouie Nam ha Gaw kenkoulz hag er gouezed, e ranked heuliañ ar preiz ha n'eo ket mont en e raok, nemet evit prientiñ un traped e vehe.

Padal, lavarout a reas an diwaller un dra bennak d'e gompanun, a respontas gant ur sin nac'h. Seblantout a reas mont en e goazez d'e dro, met a-benn ar fin, e troas e vennozh, kerzhout a reas trema an duchenn.

- Ret eo deomp kilañ, eme Naoh.

Brezel an Tan - J.-H. Rosny Henañ.

Brezhoneg gant Marsel P.- J. Keraveg - Hor yezh, 1996